

Κριτική στην έννοια του εγκεφαλικού θανάτου (Κ. Γ. Καρακατσάνης - Ι.Ν. Τσανάκας)

Date : Μαΐου 9, 2006

Αφ' ότου η έννοια του «εγκεφαλικού θανάτου» εισήχθη στην ιατρική ορολογία, έχουν προκύψει επαρκείς μαρτυρίες που δείχνουν ότι η έννοια αυτή βασίζεται σε ασαφές θεωρητικό υπόβαθρο. Η θεώρηση του «εγκεφαλικού θανάτου» δοκιμάζεται από ενδογενείς ανεπάρκειες τόσο στη σχέση ιατρικών δοκιμασιών-κριτηρίων όσο και στη σχέση κριτηρίων-ορισμού. Είναι σήμερα εμφανές ότι υπάρχουν υπολειπόμενες λειτουργίες του αυτόνομου νευρικού συστήματος στους «εγκεφαλικά νεκρούς» ασθενείς. Δεδομένου ότι σε ασθενείς, οι οποίοι βρίσκονται σε βαθύ κώμα, δεν είναι δυνατή η πρόσβαση στο περιεχόμενο της συνείδησης, η διάγνωση του «εγκεφαλικού θανάτου» βασίζεται σε μια αναπόδεικτη υπόθεση. Στο παρόν άρθρο επιχειρείται επίσης μία κριτική εκτίμηση του ρόλου και των περιορισμών των επιβεβαιωτικών δοκιμασιών στη διάγνωση του «εγκεφαλικού θανάτου». Τελικώς επισημαίνεται ότι η σφαιρική προσέγγιση του θέματος αυτού στον άνθρωπο πρέπει απαραίτητα να συμπεριλαμβάνει την επισκόπηση του περιεχομένου της συνείδησης.

Διαβάστε ολόκληρο το άρθρο πατώντας [εδώ](#)

(Πηγή: 'ΘΕΟΔΡΟΜΙΑ')